

боти той принася жѣртва на критическите си прѣсѣди и критичните си настроения. — Той не плаче надъ тяхъ и за тяхъ, както Ахилесъ предъ труптъ на горящия си побратимъ, а само стиска зѣби, и въ умътъ му танцуватъ разни глупости, които обаче твърде скоро изчезватъ, както и принесените жѣртва.

Олафъ ванъ Гелдернъ отдавна се е прибралъ отъ скитанията си по чужбина, грей на домашна камина нозете си — въ които ревматизма сече съчки — и се старае да живеѣ въ миръ и любовъ съ своята вярна съпруга — неволята, добра приятелка на музата му. Двете приятелки често се спохождатъ и поета подслушва интимниятъ имъ разговоръ, и не само го подслушва, но го зема за канва на творенията си, върху която въображението му шие узоръ съ копринени нишки. «Отъ всички досегашни негови творения вей неприетния дѣхъ на нерадостна концепция на живота, резултатъ на собствената му нерадостна съдба» — тъй казва единъ неговъ критикъ. И той може би ~~не~~ е правъ. Може би, — макаръ че самъ поета е на друго мнение. Ето какво бележи той въ единъ отъ пътнишките си очерки, което прилича да е лична изповедъ: «Писателъ който уважава себе си и своето дело, нека не престѣпва прагтъ на никоя школа, на никое теке, въ което съ молитвеници въ рѣка сж дошли да струватъ метани достойните за съжаление. Бѣдете елини (не византийци) на модерния святъ, безъ никакъвъ катехизисъ за искусството и неговите цели. Личното ви вдѣхновение да е подбуда за творчество, действителността единственъ предметъ на наблюдения и възсздаване. Така, и само така, възникватъ творения въ които реализмътъ върви рѣка за рѣка съ висшите стремления на идеалния духъ, както те вървѣтъ и въ живота. Примера на русите е примеръ и за насъ. Че и ний като тяхъ имаме великото преимущество предъ другите европейски народи: настоящето ни не е обвързано съ миналото, — и ний като тяхъ няма защо да ангажираме за въ бъдаще духътъ си съ патологични измислици на разни декаденти на културата... Учете се отъ слънцето — да огрявате всичко, старайте се да проникватъ вредъ живото в н и т е в илучи. Утешавайте съ безутешното, — дето няма утеха съ друго...